

Artikel 65.3 – information om hur man enligt nationell lag fastställer konsekvenserna av de domar som avses i artikel 65.2

1. Hur kan litisdenuktion beskrivas i allmänhet?

I Polen regleras litisdenuktion av artiklarna 84 och 85 i civilprocesslagen. På polska kallas detta begrepp *przypożwanie*. Det innebär att en part kan uppmana en framtida motpart att intervensera i målet, eftersom ett beslut som är ofördelaktigt för parten skulle kunna leda till att tredje man väcker talan och framställer anspråk (exempelvis med stöd av ett garantiavtal) mot denna part. Parten ansöker därför om litisdenuktion. Ansökan delges tredje man, som därefter meddelar huruvida han tänker intervensera i målet.

2. Vilka huvudkonsekvenser får domar för personer som intervenserar inom ramen för en litisdenuktion?

En litisdenuktion leder inte automatiskt till att den person som begäran riktas till blir part i det pågående målet. Det rör sig endast om en intervention till stöd för en av parterna (artiklarna 76–78 i civilprocesslagen). Med parternas samtycke får intervenienten dock ersätta den part som han eller hon har intervenserat till stöd för. I övrigt har domen direkt verkan (men när det gäller litisdenuktion endast om den är förenlig med det omtvistade förhållandets natur eller den tillämpliga lagbestämmelsen).

3. Har den rättsliga bedömningen i målet rörande huvudsaken bindande verkan?

Om tredje man trots uppmaning inte intervenserar i målet förverkar vederbörande möjligheten att i ett efterföljande mål åberopa rättegångsfel vid handläggningen av det första målet (artikel 82 jämförd med artikel 85 i civilprocesslagen).

4. Har faktiska omständigheter som tredje man inte kunde bestrida i målet rörande huvudsaken, t.ex. på grund av att parterna inte bestred dem, bindande verkan?

Det ligger även i tredje mans intresse att en litisdenuktion utfärdas och att denne uppmanas att delta i förarbetet, eftersom detta kan bidra till ett positivt resultat som kan göra ytterligare processer överflödiga.

5. Har litisdenuktion verkan oavsett om tredje man intervenserade i målet rörande huvudsaken eller inte?

Om tredje man trots uppmaning inte intervenserar i målet förverkar vederbörande möjligheten att i ett efterföljande mål åberopa rättegångsfel vid handläggningen av det första målet (artikel 82 jämförd med artikel 85 i civilprocesslagen).

6. Påverkar litisdenuktionen förhållandet mellan tredje man och den underrättande partens motpart?

Om den person som uppmaningen riktas till intervenserar i målet får denna ställning som intervenient och får, med parternas samtycke, ersätta den part som den har intervenserat till stöd för.

Artikel 74 – Beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet

Artikel 74 – En beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet finns i faktabladet [Förfarande för verkställande av en dom](#).

Artikel 75 a – de domstolar till vilka ansökan om vägran av verkställighet ska göras enligt artiklarna 36.2, 45.4 och 47.1

Den regionala domstol (*sąd okręgowy*) i vars domkrets gäldenären har hemvist eller säte eller, om en sådan domstol saknas, den regionala domstolen i den region där verkställigheten ska utföras eller utförs.

Ansökan om att vägra erkännande:

Den regionala domstol (*sąd okręgowy*) med behörighet för det mål som avgörs genom domen eller i vars region den behöriga distriktsdomstolen (*sąd rejonowy*) är belägen eller, i annat fall, Warszawas regionala domstol.

Artikel 75 b – de domstolar till vilka ett överklagande av ett beslut med avseende på en ansökan om vägran av verkställighet ska ges in enligt artikel 49.2

Appellationsdomstolen (*sąd apelacyjny*) via den regionala domstolen (*sąd okręgowy*).

Artikel 75 c – de domstolar till vilka eventuella ytterligare överklaganden ska ges in enligt artikel 50

Högsta domstolen (*Sąd Najwyższy*) via appellationsdomstolen (*sąd apelacyjny*).

Artikel 75 d – de språk som godkänns för översättningar av intyg rörande domar, officiella handlingar samt inför domstol ingångna förlikningar

Ej tillämplig.

Artikel 76.1 a – de bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 5.2 och 6.2 i förordningen

Artikel 11037.4 i civilprocesslagen och artikel 1110, i den mån dessa endast ger polska domstolar behörighet om sökanden uppfyller något av följande villkor: polskt medborgarskap, hemvist, stadigvarande vistelseort eller säte i Polen.

Artikel 76.1 b – de bestämmelser om litisdenuktion som avses i artikel 65 i förordningen

Artiklarna 84 och 85 i civilprocesslagen om litisdenuktion.

Artikel 76.1 c – de konventioner som avses i artikel 69 i förordningen

Konventionen mellan Polen och Ungern om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknad i Budapest den 6 mars 1959.

Konventionen mellan Polen och Jugoslavien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Warszawa den 6 februari 1960, alljämt i kraft mellan Polen och Slovenien och mellan Polen och Kroatien.

Avtalet mellan Bulgarien och Polen om rättslig hjälp i civil-, familje- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 4 december 1961.

Konventionen mellan Polen och Österrike om ömsesidiga förbindelser i civilrättsliga ärenden och om handlingar, undertecknad i Wien den 11 december 1963.

Konventionen mellan Polen och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknad i Aten den 24 oktober 1979.

Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 21 december 1987, alljämt i kraft mellan Polen och Tjeckien och mellan Polen och Slovakien.

Konventionen mellan Polen och Italien om rättslig hjälp och erkännande och verkställighet av domar i civilmål, undertecknad i Warszawa den 28 april 1989.

Avtalet mellan Polen och Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 26 januari 1993.

Avtalet mellan Lettland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga frågor, undertecknat i Riga den 23 februari 1994.

Konventionen mellan Cypern och Polen om civil- och straffrättsligt samarbete, undertecknad i Nicosia den 14 november 1996.

Avtalet mellan Estland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998.

Fördraget mellan Rumänien och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civilmål, undertecknat i Bukarest den 15 maj 1999.

Senaste uppdatering: 28/02/2019

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.